

הליכוד ירק בפני המערך
— **זוה העמיד סנים**
כאילו יורד בחברון גשם

שלושה מאורעות הקדירו השבוע את שמי ישראל — ושלושתם התמקרו בחברון. תחילה נערך בחברון טקס כרברי, שהזכיר את העידן השחור של ימי הביניים. היתה זאת הלוייה לקרעי ספרים, שנמצאו פזורים. קבורת ניירות, ולא גם רפים של סיפרייתפילה, כאילו היו בני-אדם, היא עבודת-אלילים מן הסוג הגרוע ביותר.

בהלוייה הופיעו זה לצד זה כמה אישים, שעצם הופעתם במשותף מר" כיתה כי חזית הקנאות הלאומנית זעזענית התרחבה מאוד. לצד מאיר כהנא, שהטיח לגירוש הישמעאלים" במילים מקפאות-דם, הופיעו משה לווינגר מגוש-אמונים, אליעזר ולרמן מהתחיה ורוב שילנסקי מתנועת" החרות. כל אלה ניסו עד כה להעמיד פנים כאילו מפרידה תהום בינם ובין כהנא. בהלוייה התגלתה האמת לאמתה: הם פועלים לפי הכלל האומר "לצעור בנפרד, להכות ביחד".

מייד לאחר מכן קיבלו המתנחלים את פניו של גיבור חוזר: מנחם ליבני, הנחשב כראש מחתרת-הטרור היהודי, דית, והמואשם בשורה ארוכה של מעשי רצח וחבלה. ליבני, הנמצא כפנסיון תל-מונד כאורח מכובד של שרה-פנים יוסף בורג, קיבל חופשה כדי להשתתף בחגיגת בר-מיצווה של בנו במערת-המכפלה. זו הפכה, כמובן, להפגנה של אירגון-הטרור.

מייד לאחר מכן שיגר משה ארנס, שרה-ביטחון, התנחלות חרשה נוספת ללב העיר חברון. ככך פרש את חסותו על הגורמים המהומיים עתה את חברון היהודית: הנאצים של מאיר כהנא, הפאשיסטים של לווינגר וולרמן, הטרויסטים של ליבני והרפורי קטורים של גוש-אמונים.

מאלון עד כהנא. מטרת התרגיל היתה, כמובן, לתקוע יתר בעגלת המשא-ומתן להקמת ממשלת-אחד דת-לאומית, בראשות המערך. השל" מת המערך עם מעשה זה, בעצם הימים שבהם מתנהל המשא-ומתן בינו וכין הליכוד, גובלת במאזכרים. קשה לטעון שזה לא הגיע למערך. לוי אשכול היה בשילטון, כאשר עלו אנשי לווינגר לראשונה לחברון והקימו בה התנחלות שהייתה אז בלתי-חוקית, תוך כיווי צה"ל. יגאל אלון היה השר הראשון שירץ אל המתנחלים, כדי לכרך אותם ולחוק את יריהם.

עכשיו מהווה ההתנחלות הקנאית מחברון מורסת-מוגלה, המסכנת קודם כל את חיי המערך. ככך יש לפחות צדק פיזי.

קואליציה הסטריפטיז הגרול

שמיר שיחק בפרס מישחק של חתול ועכבר, והזמן אוזל

38 שנים עברו מאז שחררו חבלני אצ"ל למרתף האגף הדרומי של מלון המלך דויד, והכניסו שם למיטבה כרייחלב שהכילו מיטעני-נפץ רכי עוצמה. האגף, שבו התאכסן מרכז השילטון הבריטי בארץ, התמוטט כולו. כמאה אורחים, בני שלושת העמים ושני המינים, ניספו.

השבוע ישב בחדר הסמוך של האגף, שנבנה מחדש, ראשיהמיבצעים של לח"י. הוא לא עסק בחומר-נפץ. תחת זאת השתעשע במישחק של חתול ועכבר. המטרה: למשוך את המערך באף, למנוע ממנו כל אפשרות להקים ממשלה, ולהציג אותו עירום ועריה מקץ 21 הימים שהיקצה הנשיא לשימעות פרס.

יצחק שמיר, איש לח"י ואיש המר (המשך בעמוד 8)

האופציה האחרונה:

ממשלת טכנוקראטיים

לממשלה זו מוקצב זמן מוגדר כדי לפתור את הבעיה שגרמה לשעת-החירום. במשך זמן זה היא תנהל את ענייני המדינה, כאשר המיפלגות הקיימות מעניקות לה את הגיבוי הפרלמנטרי הדרוש לקיומה. בתום התקופה — או אחרי פיתרון הבעיה הבערת — מתפזרת ממשלה זו, ומחזירה את הכדור למישחק הפרלמנטרי הרגיל.

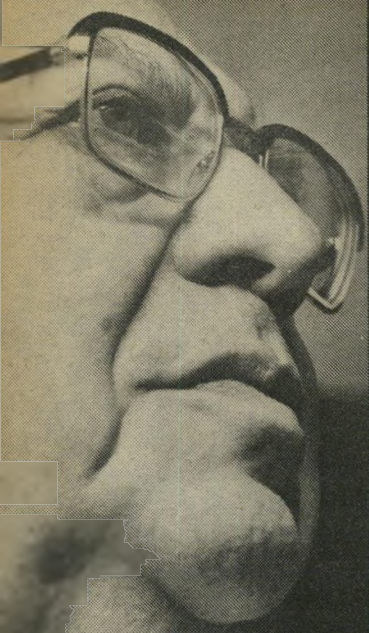
המעלות של פיתרון זה: ממשלה כזאת יכולה לבצע מהלכים בלתי-פופולריים בשטח הכלכלי, שיש

אך ישנה אפשרות אחת, שאיש עדיין לא חשב עליה. היא נוסחה לא פעם בארצות אחרות, כאשר הגיעו לקיפאון מוחלט, או כאשר שעת-חירום חייבה אמצעים מיוחדים, ששום מיפלגה לא היתה מוכנה לקבל על עצמה את האחריות להם.

האופציה: ממשלה טכנוקראטית לשעת-חירום.

פירוש הדבר: הקמת ממשלה, שאינה משקפת את יחסי-הכוחות הפוליטיים, אלא המורכבת מאנשים שנבחרו על פי כושרם האישי בלבד.

האופציות אוזלות במציאות. אם הליכוד ימנע מן המערך להקים ממשלת-אחדות, ואם המערך אינו מסוגל להקים ממשלה צרה ואינו רוצה להקים ממשלת-מיעוט, ואם גם הליכוד אינו מסוגל לכך — מה נשאר? אפשר לפזר את הכנסת ולהכריז על בחירות חדשות. אך ברור לכל בר-דעת כי בחירות כאלה לא ישנו דבר, אלא רק יביאו לתזוזות בקרב הגושים הגדולים עצמם (ראה הנון). לכאורה אפשר האופציות. אין מוצא.

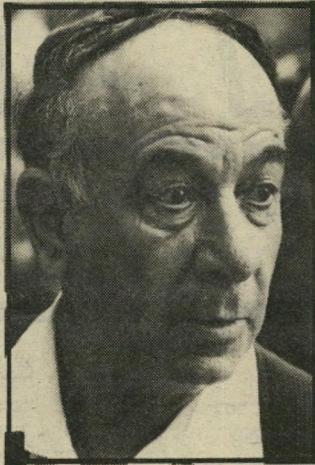

ראשיהממשלה בורג

עליהם הסכמה, אך ששום מיפלגה אינה מוכנה לשאת באחריות להם. השרים נבחרים על פי יכולתם, ולא על פי השתייכותם למיפלגה או לגודל מיפלגותיהם. ממשלה כזאת יכולה לזכות באמון ציבורי רחב.

בעמוד זה נעשה ניסיון לשרטט את ההרכב האפשרי של ממשלה כזאת. מובן שזוהי רק דוגמה אחת מני רבות. בראש הושים אדם ניטרלי, בעל-ניסיון רב, היכול לתפקד כיו-שר-ראש. שלושה התפקידים הבכירי רים נמסרו לטכנאים מנוסים. שאר התפקידים נמסרו לאישים מיפלג-תיים מתאימים, מכל ציבעי הקשת, ללא הסיעות המעוררות ויכוח חרוף (כך, התחיה, הרשימה המתקדמת, אנודת-ישראל ורק"ח). שאר הסיעות מיוצגות, אך לאו דווקא לפי ההירארכיה הקיימת בהן, או לפי יחסי-הכוחות הפרלמנטריים.

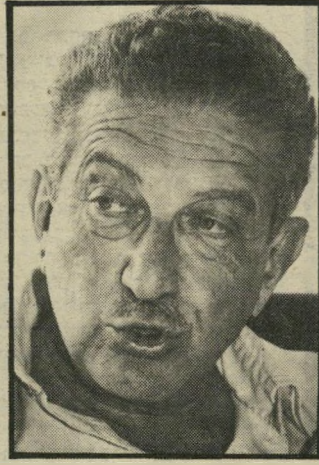
אין סוף למיספר ההרכבים האפשריים של ממשלה כזאת, מה גם שאפשר לשתף בה גם מומחים שאינם חברי-כנסת (דבר שנמנע בדוגמה הנתונה).

אוצר הורביץ

חייך אבן

ביטחון וייצמן

חינוך בראון

עבודה ורוחה לוי

סנים רובינשטיין

אנרגיה ארנס

מרע פרס

מישפטים ליבאי

דתות פרץ

תעשייה ומיסחר מודעי

תירות גור

תחבורה יעקובי

בלי תיק נבון

בלי תיק שמיר

קליטה ברעם

חקלאות כץ-עוז

שיכון קצב